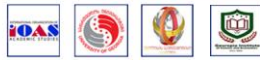

10th International Conference on Legal and Judicial Studies

وارسی حق خیار در عقود و ایقاعات از منظر حقوق اسلامی

مجید حلیمی

دانش آموخته سطح ۳ حوزه علمیه

چکیده

افراد جامعه در طول زندگی روزمره، افعالی را انجام می دهند که در اصطلاح به آنها «معاملات» می گویند. ممکن است گاهی طرفین یا یکی از آنها از انجام معامله منصرف شود یا مشکلی در معامله به وجود بیاید و بخواهند معامله را منحل سازند. یکی از راه هایی که شارع و حقوقدانان ایران به تبعیت از آن برای انحلال معاملات در نظر گرفته اند، «خیارات» می باشد. مشهور فقها و حقوق دانان، قلمرو خیارات را محدود به عقود کرده و آنرا منصرف از ایقاعات می دانند. در این نوشتار، ضمن تعریف عقود و ایقاعات و انواع خیارات، از تحلیلی که شد این نتیجه به دست آمد که اختصاص خیار به عقود لازم، علی رغم اعتقاد جمهور فقها و حقوق دانان و نیز شهرت قائلین به آن، از اتقان کافی برخوردار نیست. ایرادات وارده به هر کدام از دلایل استنادی این گروه و نیز قاعده لاضرر، اختلال رضا در ایقاعات و سایر دلایلی که موافقین جریان خیار در ایقاعات دارند ثابت میکند که می توان نظر مشهور را تعدیل کرد. بنابراین جریان خیار در تمامی ایقاعات در صورت جمع شرایط و وجود سبب آن با نبود مانعی منطقی (که در این نوشتار ثابت شد) امکان پذیر است.

واژگان کلیدی: عقد، ایقاع، خیار، معامله